

Երեց Դավիթ Ն. Օուքս
Տասներկու Առաքյալների Քվորումից

Քահանայության բանալիները և իշխանությունը

Քահանայության բանալիները առաջնորդում են թե՛ տղամարդկանց և թե՛ կանանց, և քահանայության արարողություններն ու իշխանությունը կիրառվում են ինչպես կանանց, այնպես էլ տղամարդկանց համար:

I.

Այս համաժողովի ժամանակ մենք ակնատեսան եղանք որոշ հավատարիմ եղբայրների իրենց կոչումներից ազատմանը, և մենք հաստատեցինք ուրիշներին իրենց կոչումներում: Եկեղեցում այդքան ծանոթ հերթափոխում մենք չենք «իջնում», երբ ազատվում ենք և մենք չենք «բարձրանում», երբ կանչ ենք ստանում: Տիրոջ ծառայության մեջ չկան «վերևներ, ներքևներ»: Կա միայն «առաջ կամ ետ» և դրանց տարբերությունը կախված է նրանից, թե ինչպես ենք ընդունում և գործում ազատվելիս և կանչ ստանալիս: Մի անգամ ես նախագահում էի մի երիտասարդ ցցի նախագահի կոչումից ազատմանը, ով ինը տարիների ընթացքում հոյակապ ծառայել էր և այժմ ուրախանում էր իր ազատվելու և այն նոր կոչման համար, որ ինքն ու կինը հենց նոր

ստացան: Նրանք կանչվել էին ծխի մանուկների խմբի ղեկավարները: Միայն այս եկեղեցում դա կարող

է հավասարապես պատվաբեր համարվել:

II.

Կանանց համաժողովի ժամանակ Միտլոդ միության Գերագույն Նախագահ Լինդա Կ. Բարթոնը ասել է. «Մենք կցանկանայինք յուրաքանչյուրիս մեջ *ներարկել* քահանայությունն ավելի լավ հասկանալու մեծ ցանկություն»¹ Այդ կարիքը յուրաքանչյուրս ունենք և դրան հետամուտ լինելու համար ես կխոսեմ քահանայության բանալիների և իշխանության մասին: Քանի որ այդ թեման կարևոր է թե՛ տղամարդկանց, և թե՛ կանանց համար, ես ուրախ կլինեմ, որ այս գրառումները հեռարձակվեն և հրատարակվեն Եկեղեցու բոլոր անդամների համար: Քահանայության գորությունը օգնում է մեզ բոլորիս: Քահանայության բանալիները առաջնորդում են թե՛ տղամարդկանց և թե՛ կանանց, և քահանայության արարողություններն ու իշխանությունը վերաբերում է ինչպես կանանց, այնպես էլ տղամարդկանց:

III.

Նախագահ Ջոզեֆ Ֆ. Սմիթը քահանայությունը նկարագրում է, որպես «Աստծո գորություն տրված մարդուն, ըստ որի մարդիկ կարող են Հոր և Որդու և Սուրբ Հոգու անունով գործել Երկրի վրա մարդկային ընտանիքի փրկության համար»:² Այլ ղեկավարներ ուսուցանել են, որ քահանայությունը «կատարյալ իշխանություն է այս երկրի վրա: Դա այն գորությունն է, որի օգնությամբ երկիրը ստեղծվել է»:³ Սուրբ գրություններն ուսուցանում են, որ «Արդ, այդ նույն Քահանայությունը, որը կար ի սկզբանե, կլինի նաև աշխարհի վերջում» (Մովսես 6.7): Այսպիսով, քահանայությունը այն ուժն է, ըստ որի մենք հարություն կառնենք և կունենանք հավերժական կյանք:

Ցանկալի հասկացողության հասնելու համար առաջնահերթ պետք է հասկանալ քահանայության բանալիները: «Քահանայության բանալիները Աստծո իշխանությունն է, որը

(ՎևՈւ 107.5), այն ամենն ինչ արվում է այս քահանայության բանալիների ղեկավարման ներքո, արվում է քահանայության իշխանությամբ:

Ինչպե՞ս է դա վերաբերում կանանց: Մփոփող միությանն ուղված իր ելույթում Նախագահ Ջոզեֆ Ֆիլդինգ Մմիթը, դեռ Տասներկու Առաքյալների Քվորումի Նախագահ եղած ժամանակ, ասել է. «Չնայած որ քույրերին չի տրվել քահանայություն՝ այն չի շնորհվել նրանց, դա չի նշանակում որ Տերը նրանց իշխանություն չի տվել. . . . Մարդուն տրված է իշխանություն, կամ քրոջը տրված է իշխանություն, որպեսզի Եկեղեցում անեն որոշակի բաներ, որոնք պարտադիր և բացարձակապես անհրաժեշտ են մեր փրկության ահամար, ինչպես օրինակ այն աշխատանքը, որը քույրերն անում են Տիրոջ Տանը: Նրանց տրված է իշխանություն անելու մեծ և հոյակապ գործեր, որոնք սուրբ են Տիրոջ համար և նույնքան պարտադիր են, որքան Քահանայություն կրող տղամարդկանց տրված օրհնությունները»:⁷

Այդ նշանավոր ելույթի ժամանակ Նախագահ Մմիթը կրկին ու կրկին անգամ ասաց, որ կանանց տրված է իշխանություն: Կանանց նա ասաց. «Դուք իշխանությամբ կարող եք խոսել, քանի որ Տերը իշխանություն է տվել ձեզ»: Նա նաև ասաց, որ Մփոփող միությանը «տրվել է գորություն և իշխանություն անելու շատ մեծ բաներ: Այն աշխատանքը, որ նրանք կատարում են, արվում է աստվածային իշխանությամբ»: Եվ անշուշտ Եկեղեցում կանանց կամ տղամարդկանց կողմից կատարված աշխատանքը, լինի տաճարներում, թե ծխերում կամ ճյուղերում, արվում է քահանայության բանալիներ կրողների առաջնորդության ներքո: Այսպիսով, խոսելով Մփոփող միության մասին, Նախագահ Մմիթը բացատրել է. «(Տերը) նրանց է տվել այդ հիանալի կազմակերպությունը, որտեղ նրանք իշխանություն ունեն ծառայելու ծխերի եպիսկոպոսների ղեկավարության ներքո . . . , հոգ տանելով մեր մարդկանց հոգևոր և ֆիզիկական շահերի մասին»:⁸

Այսպիսով, իսկապես կարելի ասել, որ Մփոփող միությունը ոչ միայն դասարան է կանանց համար, այլ մի բան, որին նրանք պատկանում են՝ աստվածայնորեն հաստատված հավելում քահանայությանը:⁹

Մենք սովոր չենք կանանց մասին խոսել, որպես իրենց Եկեղեցու կոչումներում քահանայության իշխանություն ունեցողներ, սակայն ուրիշ ինչ իշխանություն կարող է լինել: Երբ կինը՝ երիտասարդ, թե ծեր, ի սպաս է դրվում քարոզելու ավետարանը, որպես լիաժամկետ միսիոներ, նրան տրվում է քահանայության իշխանություն կատարելու քահանայության գործառույթ: Նույնը կարել է ասել, երբ կինը քահանայության բանալիներ կրողի ղեկավարման ներքո ի սպաս է դրվում ծառայելու որպես պաշտոնյա կամ ուսուցիչ Եկեղեցու որևէ կազմակերպությունում: Ցանակացած մարդ, ով գործում է իր պաշտոնում կամ կոչման մեջ, որը ստացել է քահանայության բանալիներ կրողի կողմից, իրեն հանձնարարված պարտականությունները կատարելիս գործադրում է քահանայության իշխանությունը:

Քահանայության իշխանությունը գործադրողը պետք է մոռանա իրավունքների մասին և կենտրոնանա պարտականությունների վրա: Դա է լայն հասարակության համար անհրաժեշտ սկզբունքը: Հայտնի ժուս գրող Ալեքսանդր Մուլենիցինը ասել է. «Ժամանակն է

. . . պաշտպանել ոչ այնքան մարդու իրավունքները, որքան մարդու պարտականությունները»:¹⁰ Վերջին Օրերի սրբերն անշուշտ գիտակցում են, որ վեհացման հասնելու համար պետք է ոչ թե իրավունքները պնդել, այլ պարտականությունները կատարել:

V.

Տերը պատվիրել է, որ միայն տղամարդիկ կարող են կարգվել քահանայության պաշտոնների: Սակայն, ինչպես Եկեղեցու տարբեր ղեկավարներ պնդել են, տղամարդիկ իրենք չեն «քահանայությունը»:¹¹ Տղամարդիկ կրում են քահանայությունը՝ սուրբ պարտականություն ունենալով օգտագործելու այն Աստծո բոլոր զավակների օրհնության համար:

Իր որդիներին տրված Աստծո ամենամեծ գորությունը չի կարող կիրառվել առանց Իր դուստրերից որևէ մեկի ընկերակցության, քանի որ միայն իր դուստրերին է Աստված տվել գորություն «լինելու մարմիններ ստեղծողներ. . . . որպեսզի Աստծո նպատակը և Մեծ ծրագիրը հնարավոր լինի իրականացնել»:¹² Մրանք Նախագահ Ջ. Ռուբեն Կլարկի խոսքերն են:

Նա շարունակել է. «Հավերժական ծրագրում սա է մեր կանանց և մայրերի տեղը: Նրանք քահանայության կրողներ չեն, նրանք պատասխանատու չեն քահանայության պարտականությունների և գործառույթների կատարման համար, ոչ էլ նրանք պետք է ծանրաբեռնվեն այդ պարտականություններով: Նրանք այդ գորության ներքո ստեղծողներն ու կազմակերպիչներն են և դրա օրհնությունների ճաշակողները՝ ունենալով քահանայության լրացուցիչ գորություններ և ունենալով աստվածայնորեն կանչված և հավերժորեն կարևոր գործառույթ, ինչպես ինքնին քահանայությունն է»:¹³

Այդ ոգեշնչված խոսքերով Նախագահ Կլարկը խոսում էր ընտանիքների մասին: Ինչպես հայտարարված է ընտանիքի հռչակագրի մեջ՝ հայրը նախագահում է ընտանիքի վրա, նա և մայրը ունեն

տարբեր պարտականություններ, սակայն նրանք «պարտավոր են օգնել միմյանց որպես հավասար գործընկերներ»¹⁴ Մի քանի տարի առաջ, նախքան ընտանիքի հայտարարության տպագրումը, Նախագահ Սփենսեր Վ. Քիմբալը տվեց հետևյալ բացատրությունը. «Երբ մենք ամուսնությունը դիտարկում ենք որպես գործընկերություն, եկեք դիտարկենք այն որպես լիարժեք գործընկերություն: Մենք չենք ցանկանում, որ մեր ՎՕՍ կանայք լինեն յուր գործընկերներ կամ սահմանափակ գործընկերներ այդ հավերժական հանձնարարության մեջ: Խնդրում եմ լինել *աջակցող* և *լիարժեք* գործընկեր»¹⁵

Աստծո աչքում, լինի դա եկեղեցում թե ընտանիքում, կանայք և տղամարդիկ հավասար են՝ ունենենալով տարբեր պարտականություններ:

Կեզրափակեմ ելույթս քահանայության օրհնությունների մասին որոշ ճշմարտություններով: Ի տարբերություն քահանայության բանալիների և քահանայության արարողությունների, քահանայության օրհնությունները նույն պայմաններով հասանելի են և՛ տղամարդկանց, և՛ կանանց: Մուրթ չոգու պարզևր և տաճարի օրհնությունները այդ ճշմարտության հայտնի օրինակներն են:

Այս ամառ ԲՅՀ կրթական շաբաթի իր խորաթափանց ելույթում Երեց Մ. Ռասսել Բալլարդը ուսուցանեց.

«Մեր Եկեղեցու վարդապետությունը կանանց դասում է հավասար և միաժամանակ տարբեր տղամարդկանցից: Աստված մի սեռը մյուսից ավելի լավ կամ ավելի կարևոր չի համարում: . . .

Երբ տղամարդիկ և կանայք զնում են տաճար, նրանք օժտվում են միևնույն զորությամբ, որը քահանայության զորությունն է: . . . Քահանայության զորություններն ու օրհնությունները հասանելի են Աստծո բոլոր զավակների համար»¹⁶

Ես վկայում եմ, որ Աստծո քահանայության զորություններն ու օրհնությունները հասանելի են Իր որդիներին ու դուստրերին: Ես վկայում եմ քահանայության իշխանության մասին, որը գործադրվում է Հիսուս Քրիստոսի Վերջին Օրերի Մրբերի Եկեղեցու բոլոր կոչումներում և գործունեության մեջ: Ես վկայում եմ քահանայության բանալիների աստվածայնորեն ուղղորդված գործառույթի մասին, որն իրենց լրիվությամբ կիրառում ու կրում է մեր մարգարե ու նախագահ Թոմաս Ս. Մոնտնր: Եվ վերջապես, ամենակարևորը, ես վկայում եմ մեր Տեր և Փրկիչ Հիսուս Քրիստոսի

մասին, ում քահանայությունն է դա և ում ծառաներն ենք մենք. Հիսուս Քրիստոսի անունով՝ ամեն: ■

ՆՇՈՒՄՆԵՐ

1. Linda K. Burton, “Priesthood: ‘A Sacred Trust to Be Used for the Benefit of Men, Women, and Children’” (Brigham Young University Women’s Conference address, May 3, 2013), 1; ce.byu.edu/cw/womensconference/transcripts.php.
2. Ջոզեֆ Ֆ. Սմիթ, *Այնուպեսի վարդապետություն*, 5-րդ թողարկում: (1939), 139:
3. Բոյդ Կ. Փաքեր, «Քահանայության օրհնությունները տանը» *Ղեկավարների համաշխարհային ուսուցում*, փետ., 2012; lds.org/broadcasts; տես նաև James E. Faust, “Power of the Priesthood,” *Ensign*, May 1997, 41–43.
4. *Ձեռնարկ 2. Սպասավորել Եկեղեցում* (2010), 2.1.1.
5. Մ. Ռասսել Բալլարդ, «Տղամարդիկ և կանայք Տիրոջ աշխատանքում» *Լիսինուս*, ապր. 2014, 48; տես նաև *Daughters in My Kingdom: The History and Work of Relief Society* (2011), 138.
6. Stu Spencer W. Kimball, “Our Great Potential,” *Ensign*, May 1977, 49
7. Joseph Fielding Smith, “Relief Society—an Aid to the Priesthood,” *Relief Society Magazine*, Jan. 1959, 4:
8. Joseph Fielding Smith, “Relief Society—an Aid to the Priesthood,” 4, 5; տես նաև *Եկեղեցու նախագահների ուսումնականը՝ Ջոզեֆ Ֆիլդինգ Սմիթ* (2013), 302:
9. Stu Boyd K. Packer, “The Relief Society,” *Ensign*, May 1998, 72; տես նաև *Daughters in My Kingdom*, 138:
10. Aleksandr Solzhenitsyn, “A World Split Apart” (commencement address delivered at Harvard University, June 8, 1978); տես նաև Patricia T. Holland, “A Woman’s Perspective on the Priesthood,” *Ensign*, July 1980, 25; *Tambuli*, June 1982, 23; Dallin H. Oaks, “Rights and Responsibilities,” *Mercer Law Review*, vol. 36, no. 2 (winter 1985), 427–42.
11. Տես Ջեյմս Ե. Ֆաուստ, «Դուք բոլորը էլ երկնքից ուղարկված եք» *Լիսինուս*, նոյ. 2002, 113; Մ. Ռասսել Բալլարդ, «Մա է իմ գործըրը և փառքը» *Լիսինուս*, մայ 2013, 19; Դավիթ Ն. Օուրս «Քահանայության իշխանությունը տանը և եկեղեցում» *Լիսինուս*, նոյ. 2005, 26: Մենք երբեմն ասում ենք, որ Սփոլիող միությունը «քահանայության հետ գործընկեր է: Ավելի ճիշտ կլինի ասել, որ Տիրոջ գործի մեջ Սփոլիող միությունը և Եկեղեցու կանայք «գործընկերներ են քահանայություն *կրողների* հետ»:
12. J. Reuben Clark Jr., “Our Wives and Our Mothers in the Eternal Plan,” *Relief Society Magazine*, Dec. 1946, 800.
13. J. Reuben Clark Jr., “Our Wives and Our Mothers,” 801.
14. «Ընտանիք՝ հայտարարություն աշխարհին» *Լիսինուս*, նոյ. 2010, 129:
15. Spencer W. Kimball, “Privileges and Responsibilities of Sisters,” *Ensign*, Nov. 1978, 106.
16. Մ. Ռասսել Բալլարդ, *Լիսինուս*, ապր. 2014, 48; Տես նաև Sheri L. Dew, *Women and the Priesthood* (2013), especially chapter 6, for a valuable elaboration of the doctrines stated here.